

Плѣвенски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣй, мрака нѣмѣй“.

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

„Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а сабитъ ржждиви и народа и царя сж щастливи“.

В. „Плѣвенски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Цѣна на вѣстника:
За година 5 лева, (50 броя) 6 м. 3 л. (25 броя), а за странство се прибавятъ пощенскитѣ разноси.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плѣвенски Извѣстия“ въ
гр. Плѣвень.

Неплатени писма не се приематъ. Ржководящитѣ писма назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 5 стотинки на дума за 1-ва страница, по 3 ст. за IV-та, а за приставскитѣ, по особенное споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

Д-ръ В. Поповъ

(Херургъ)

Приема за прѣглеждане болни, ежедневно отъ 1—4 часа послѣ обѣдъ, въ кжщата на Илийчо Трифоновъ, бивше жилище на Д-ръ П. Ив. Стояновъ.

3—5

Акционерна Пивоварна Фабрика „Св. Георги“
гр. Плѣвень.

ИЗВѢСТИЕ

Който иска чистъ въздухъ, приятна разходка и да пие всѣкога отлѣжало, хубаво, свѣтло и кристално пиво да посѣти буфетъ-градината при фабриката „Св. Георги“ гдѣто ще намѣри всѣкога и разни закуски.

ИЗВѢСТИЕ

Акционерната Пивоварна Фабрика „Св. Георги“ въ гр. Плѣвень извѣстява на г. Г. клиентитѣ си тукъ и въ провинцията, че на 22 Май т. г. пуца въ продажба новопроизвѣденото си отлѣжало, хубаво, кристално и вкусно МАРТЕНСКО ПИВО.

Отъ фабриката.

Плѣвень, 12 Юний 1905 г.

Слѣдъ колосалното и не чуваното до сега въ историята на народитѣ морско сражение, което прѣзъ миналия Май се извърши около островъ Цушима въ водитѣ на Тихия океанъ, между японската флота и оная на освободителката ни—Велика Руссия, съ което се нанесе послѣдния по море ударъ на тая послѣдната, цѣлата Европейска пресса заговори за прѣдстоящия миръ, който по силата на

обстоятелствата се вече налагатъ върху Русския колосъ.

Безъ да се взематъ достатъчно въ съображение послѣдствията отъ исхода на прѣдстоящото сухопѣтно голѣмо сражение, което споредъ послѣднитѣ телеграфически извѣстия, е вече започнато тия дни между грамаднитѣ армий на воющитѣ страни въ полето на Манджурския воененъ театръ, почти всичкитѣ прѣдставители на мѣрдавнавата Европейска и ако щѣте, всѣсвѣтска пресса, се вече изказаха въ една и друга смисълъ въ полза на единъ миръ, при каквато и да било цѣна за честта и достойнството на Великата славянска държава, като не заксянѣха да ѝ дадатъ надлѣжнитѣ приятелски съвѣти, всѣкоѣ отъ гледна точка на своето вѣстникарско и политическо ставовище. Струва ни се, че всички тия съвѣти и смѣтки се правятъ въ отсъствието на кръчмаря, гласътъ на когото е рѣшающъ въ случая. Прѣди всичко, здравия разумъ не може да допустне, че Велика Руссия, която до сега е била, е и ще си остане вѣчно вѣлика, така лесно ще прѣклопи вратъ и ще се съгласи да склучи единъ позоренъ и унижающъ достолението ѝ миръ, на каквито щѣтъ да бждатъ и отъ кждѣто и да идатъ съвѣтитѣ, които ѝ се даватъ.

Безспорно е, че досегашнитѣ загуби, които се нанесоха на освободителката ни, както по суша така и по море, отъ нескончаемитѣ побѣди на коварния врагъ, сж грамадни и, строго погледнато, друга държава на мѣстото ѝ, едва ли би ги понесола безъ особни чувствителни сътресения, обаче, като се взематъ прѣдъ видъ неисчерпаемитѣ ѝ източници, както материални, така и въ хора за комплектуване на една грамадна армия, отъ една страна и съпоставено съответственото положение на противника ѝ, на когото силитѣ, въ всѣко отношение, сж вече на исчерпване отъ друга,— не е мжчно да се разбѣре, че ударътъ, който до сега ѝ е наложенъ, ще бжде толкова чувствителенъ, та непременно да я застави да приеме единъ позоренъ миръ и да се от-

каже отъ правата си, които тя въ продължение на дълги години и съ грамадни жертви е вече спечелила.

Извѣстно е вече, че слѣдъ послѣднитѣ японски успѣхи при Мукденъ и послѣдното неуспѣшно за Руссия морско сражение, прѣдложенията на Япония за склучаване на единъ миръ сж достигнали върхътъ на своята апогея на високателностъ и неприемливостъ, което още повече заставлява ржководящитѣ въ Руссия кржгове да се позамислятъ прѣди да ги приематъ, тѣй че, спорѣдъ насъ, не така лесно ще погледнатъ ония въ ржцѣтъ на които се намиратъ сждбинитѣ на 150 милионния Русски народъ и така лесно да се съгласятъ на единъ миръ, който тайнитѣ приятели на Япония прѣпорчатъ на освободителката ни. Фатални сж спорѣдъ насъ, за малката Япония съвѣтитѣ, които ѝ се даватъ отъ *доброжелателитѣ* ѝ и ако тя се води отъ искрено желание да постигне единъ миръ, не би трѣбвало съ такава самонадѣяностъ и въ такава самоувѣрена форма да ги прѣдъява, когато знае, че има насрѣща си много по силенъ въ всѣко отношение неприятель, който никога нѣма да ги приеме, а това е равносилно съ искането да се продължи войната. Какви ще бждатъ послѣдствията за самата Япония отъ продължаване на военнитѣ дѣйствия, когато силитѣ ѝ сж почти на изчерпване, това ще оставимъ на бжджцето да ни покаже.

Градскитѣ избори.

„Пунна ще се пролѣтъта
Доказа щемъ прѣдъ свѣта
Какъ се тѣпчатъ човѣшки правдини“

М-цъ Августъ приближава. Прѣзъ този мѣсецъ ще ставатъ избори за окржжитѣ съвѣти и кметствата. Тѣзи избори, отъ мѣстенъ характеръ, иматъ голѣмо значение за гражданетѣ. Дѣлата на сегашния общ. съвѣтъ, на който стои на чело г-нъ Табаковъ и С-ие Тодораки Цвѣтковъ и Симеонъ Гетовъ, сж всѣкому извѣстни. Отъ тѣхното досегашно управляване на общ.

работи, се ясно вижда положението до което сж докарани и запазени правата и интереситѣ на гражданетѣ. Личноститѣ, които стоятъ на чело на общинскитѣ съвѣтъ сж всѣкому извѣстни, а сжщо така и тѣхнитѣ дѣла. Да ги хвалимъ или коримъ ще е излишно, тѣй като всѣкоѣ добръ познава г. Т. Табаковъ, Симеонъ Гетовъ, Тодораки Цвѣтковъ, Ст. Коларовъ, Ив. Генчевъ и пр. свѣтила и капцитети, които така добръ орѣдиха и натъкмиха градскитѣ работи, щото потече изъ улицитѣ медъ и масло и Плѣвнелии дълго ще има да ги помнятъ кога сж ги тѣ управлявали. Градътъ Плѣвень има едно доста почетно число граждани, отъ които значително е нараснала интелегенцията. Мѣстоположението, което града Плѣвень заема между другитѣ градове въ България, е едно отъ завиднитѣ. По своето си историческо значение градътъ е извѣстенъ въ цѣла България, както и въ странство, а това се явно вижда отъ честото посѣщаване на сума чужденци. По стратегическо и съобщително отношение заема най-първо мѣсто. Така щото, Плѣвень днесъ за днесъ има щастие да бжде „галеното дѣте“ на което и да дойде правителство. При тия прѣимущества на гр. Плѣвень, бива ли общинскитѣ съвѣтъ да се прѣдставлява отъ цѣла редица некждърни хора и отъ хора на които миналото и дѣлата трѣбва да се приковатъ на позорния стълбъ? Цитаме ние почитаемитѣ Плѣвенски граждани да ли би нѣмало по свѣстни и интелегентни хора да си избератъ за да имъ пазатъ интереситѣ и уважаватъ правата като на граждани? Не е ли срамно на Плѣвенци да оставатъ да ги управляватъ хора инатчий съ отживѣли понятия и ограничена способностъ и безъ никаква прѣдприемчивостъ?

Да ли въ градътъ ни не е оставала интелегенция, честни и способни хора за градски съвѣтници на които да се повъртатъ интереситѣ на градътъ? Какво означава тази прѣстѣпна индеферентностъ на гражданетѣ къмъ общото. Като че общото не е сборище отъ част-

ното и като, че ние гражданетѣ не сме които за всѣко зло или добро извършено отъ общ. съвѣтници плащаме. Да живѣемъ въ Плъвенъ, да плащаме отъ всѣкъдѣ повече, отъ колкото другитѣ градове въ България, налози и данъци, да те управляватъ хора безъ способностъ и да бждешъ изложенъ всѣкога на гонене, глобяване, прѣслѣждане и пр., защото не си отъ тѣхната редица човѣкъ е прѣстѣпно отъ Плъвенскитѣ граждани. Прѣстѣпно и осждително е на гражданетѣ за тѣхната индеферентностъ къмъ общ. интереси. Единъ гражданинъ, който плаща данъци и който високо държи „гражданското звание“, би трѣбвало да се бори за тия граждански наредби и не допуца закоравяли партизани и гонители на гражданскитѣ права да го управляватъ. За думата гражданинъ и неговитѣ права, французена отвара всѣкога кръстососенъ походъ ако въ случай нѣкой иска да ги накрѣни. Викторъ Хюго въ камарата е казалъ: „думата гражданинъ“ е най-свѣтото нѣщо, Гражданскитѣ права и неприкосновеността на личността гражданинъ — трѣбва да се пазатъ съ мечъ въ рѣка.

Марсилезата е творение за и на гражданската свобода и неприкосновеностъ. У насъ гражданството, значението на гражданскитѣ права, ги разбиратъ само пожарникитѣ и градскитѣ агенти въ врѣме на избора и тѣ сж, които съставляватъ, въ много случаи, болшинството за искалапяване на нѣкой общ. съвѣтъ, *отживѣлъ отъ вѣктѣ си и умрѣналъ отъ себѣ си и връденъ за градътъ*. Не ще съмнение, че повече не може да се очаква отъ това до като нашитѣ граждани не покажатъ доблестъ къмъ гражданството и се притектъ въ врѣме на избора и си упражнатъ своето право на гласу-

ване по лично убѣждение, а не по натискъ на партийни котерии. Едно взаимно разбиране на интелегентнитѣ и разбрани граждани би се увѣнчало съ успѣхъ за бждшитѣ градски избори да се избераатъ добри, интелегентни и уважавани отъ гражданетѣ ни хора за общ. съвѣтници. На градътъ Плъвенъ, е необходимо да има единъ интелегентенъ кметъ и помощници, които да могатъ заслужено на всѣкъдѣ да прѣдставляватъ гражданетѣ ни, а освѣнъ това да бждатъ ползвни на интереситѣ на градътъ и гражданетѣ.

Всѣкой успѣхъ се постига отъ умни управници и отъ разбрани и интелегентни хора, отговаряющи на врѣмето и вуждата. Може ли нѣщо да се очаква отъ днешнитѣ ни съвѣтници закоравели въ партизанство, простотия, своеволие и отъ отживѣлитѣ имъ идеи и неразбории? При днешното положение на работитѣ, нима не би имало възможността на чело на градскитѣ ни работи да се поставятъ хора, които що годѣ да мислятъ за прогреса и интереса на града ни? И понеже м. Августъ приближава, въ който ще се произведатъ изборитѣ, то длъгъ се налага на гражданетѣ ни да се позамислятъ върху тия избори, поне сега да си избераатъ хора, които съ гордостъ и честъ да ги иматъ за градски управници. Ще се повърнемъ.

Отъ общинска палата на публична продажба!

„Отъ трѣнъ та на глокъ умъ царува—умъ робува“...

Идете и кажете, че нашия общински съвѣтъ на чело съ Т. Табаковъ не върше гениални работи въ интересъ на градътъ!.... Въпроса е за общинското мѣсто кждѣто се помѣщава пажарната

войводата, па става, съ въздишка и заповѣлва та насичаме турцитѣ като краставици, заравяме ги въ шумака, сбогуваме се съ Свищовчани и трѣгваме за нустията. (*Задъ сцената се чува отъ връже на врѣме сигнала на стражата съ рожокъ*). Призорѣ стигаме при Горско Сливово, отпочиваме си и вечерята стигаме при Лжжане. Свършваме хлѣба, та изпращаме въ селото Делията и Чешмеджи-Петроолу при Ангелъ Събевъ. Ангелъ се лява, а нашитѣ оставатъ въ дома му на пиялъкъ. Навѣрно за главитѣ имъ! Горкиятъ Ангелъ ще си пострада. Призори стигаме селото Бутово, хлѣбътъ ни пакъ се свършва, а какъ войводата го набави, това не знаемъ.

I-ви възстанникъ. Да, азъ бѣхъ съ него, да ви кажа: у... у... у... Май с'човѣкъ брей! прѣдъ нищо се не спира: Безъ хлѣбъ, каже, си е прѣживѣ мрѣке. Не знамъ отъ дѣка раздобива арнаутски дрѣхи, завива си една гжжа за чалма, муска на ржката,

команда. Това мѣсто е било притежание на г-нъ Коста Михалчевъ и оцудено за интересъ на града т. е. при единъ сгоденъ денъ и при единъ енергиченъ и способенъ общински съвѣтъ, да може на това мѣсто да се построятъ общински здания и джогени щото да ги използва общината. Нашия бай Табаковъ, съ своитѣ си върни съподвижници рѣшаватъ, това мѣсто да се продаде за общинска полза... И моля ви се, видете ли какъ Киръ Табаковъ разбира общинската полза? Да продаде едно голо мѣсто и да лиши общината отъ единъ бждщъ добръ гарантрянъ приходъ! Това не е ли генеалния умъ на Табаковъ и С-ие? Де Плъвенско свѣтило де!... И до това ли дойде редъ да се докоснете? Омрзвало ни бѣше да слушаме дърдорането на Табакова, кждѣто стане и сѣдне—съ когото се срѣщне и стигне, че ще прави отъ това мѣсто *общинска палата*, а днесъ виждаме, че тоя сжция Табаковъ рѣшава да го продаде за *общинска полза*... Кждѣ е морала и логиката бай Табаковъ на тия ваши прѣдшнии възгледи и сегашни рѣшения? Или ще кажете днесъ съмъ кметъ и всичко ще права и отъ никого не се бои. Да прощавате Киръ Табаковъ. Доще *голъмъ денъ за малка шита*—вечно нѣма да сте кметъ я. Ще дойде денъ когато за всячко ще се дири смѣтка. Недейте мисли, че гражданетѣ не държатъ смѣтка за дѣлата ви като кметъ. По продажбата на това мѣсто е направено единъ протесъ, подписанъ отъ сума граждани, който ще се връчи на общинския ни съвѣтъ, съ който протесъ се строго протестира спрямо това рѣшение на общината и ще се държи отговорна за тая продажба на това мѣсто. Ако въ случая, общ. съвѣтъ, не спрѣ продажбата протес-

ето го цѣлъ турски службашинъ. Взема петима ни съ турска носия, влизаме въ селото и той се искача на бунището: надава колко гласъ има, „кехая, кехая!“, залайватъ кучегата. Войводата повторно вика и ето че при насъ иде кабакчията. Изпращаме го да вика субашата, чорбаджията и пона. Явяватъ се. Слушайте, каже войводата, ида съ 150 башибузуци отъ Плъвенъ и отивамъ за Търново да гоня комити. Наредете ми каже конакъ да ношуватъ, но, не, каже, башибузуцитѣ може да направятъ нѣкой чакънлъкъ изъ селото, а това къже, азъ не кабуля, та по-добрѣ е за васъ да трѣгне кехаята съ 5—6 души изъ селото и събере хлѣбъ и що дало Господъ. Субашата живо распореджа и, слѣдъ часа врѣме, при насъ се явава цѣла кола хлѣбъ, сирене, зеленчукъ и всячко: вземаме го, па призори стигаме Пустията при Върбовка, дѣто веднага я заставахъ на стража.

Барабанщика (*сѣдейки на барабана*). Ха, ето какъ стана:

та заплашва съ общъ публиченъ митингъ. Протеста на гражданетѣ въ тоя случай е патриотически и ние напълно го подържаме.

ДОИСКЪ

До Господина редактора на в. „Плъвенски извѣстия“.

Г-не Редакторе,

Моля имайте добрината и помѣстете въ единъ отъ най близкитѣ броеве на вѣстника си слѣдующето ми:

Тукашния в. „Бдитель“, въ нѣколко броя подъ редъ, не пропуца да пусне нѣщо за моята скромна личностъ.

Бѣхъ на мнение да не се занимавамъ съ този вѣстникъ и съ хората около него по съображения:

Че Плъвенскитѣ граждани и тѣзи, които ме познаватъ, раабиратъ, че всичко което се пише за мене е измислено и преиначено отъ мойтѣ приятели—писачитѣ на в. „Бдитель“, на която станахъ омразенъ и ненавижданъ отъ какъ захванахъ да неодобрявамъ дѣлата имъ, които нѣма да изброявамъ тука, защото сж добръ познати на Плъвенскитѣ граждани и които компрометиратъ партията, на която имамъ честта да принадлежа;

Че писачитѣ сж добръ извѣстни на гражданетѣ, та тѣхната честностъ и дѣла говорятъ най красноречиво въ моя полза;

Че чисто сребро рѣжда не го лови и че qui s' excuse s' accuse.

Па и отъ писаното се вижда, че тѣ търсятъ *подъ волѣтъ теле*. При все това, рѣшихъ да позаняма читателитѣ съ писаното за мене. Нѣма да си служа съ хамалски и улични думи, съ каквито си служатъ писачитѣ на в. „Бдитель“, защото тѣ сж достойние

Пането излизаше съ вода изъ дѣрето, стражата извѣстява на войводата, че двама ловджии турци го върнали и веднага повърнали за Върбовка, а това било дѣто го казватъ „Московъ коркосу“. Веднага се приготвяме за бой. Гледаме: задава се отъ къмъ Върбовка, Сливово, Турчетата и Михалци страшна папачъ и низами и заптиета откъмъ Търново и Свищовъ. Стоиме на щрекъ мълкомъ за срѣща на първия ударъ; легаме задъ дърветата и га чакаме да приближатъ. Низамитѣ потеглятъ къмъ гората, но влизатъ само 25 души. Ставаме и турцитѣ се хвърлятъ срѣщу насъ. „Стойте прѣдайте се!“ викатъ ни. Веднага ги кръщаваме съ накрѣстенъ огънъ на мѣсо, а тѣ бягатъ по клонето и шумака. Гората ечи и пълни се съ димъ. Чуваме охкания, отчаяни викове и оледия. По земята лежатъ мъртви турци, едни се прѣвиватъ, скубятъ трѣвата, хапятъ дрѣхитѣ си, други бѣгатъ съ разпасани чалми и пр. Слѣдва.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Ю. Я. Кантарджиѣвъ.

СВОБОДА ИЛИ СМЪРТЪ

Трагедия въ 5 дѣйствиа.

(Продължение отъ бр. 40)

„Ще ги вода“ каже войводата до балкана и ще ги пустна. „Не бива, войводо“, викатъ Свищовчане; тѣ вече ни видѣха и щомъ се върнатъ въ Свищовъ, ще омажиме вжжето. Лоши сѣгнини ще има убиването имъ, каже войводата, както за Свищовъ така и за насъ; турцитѣ ще ни настигнатъ въ полето, а васъ Метдхадъ паша ще натика въ затвора. „Двѣста души само конница е приготвена само за васъ“, каже Тома Панталѣвъ и само чакатъ да узнаятъ дѣка сте; стига да пустнете тѣзи 5-мата и скоро ще бждете настигнати, а ния вече не можемъ се върна. „Безъ оржжие какво да ви правя“, каже

само на хора съ такова възпитание.

Въ единъ отъ миналите броеве на в. „Бдител“ ми се приписваше, че съмъ настоявалъ прѣдъ надлежнитѣ власти да повишатъ повече, отъ колкото сж прѣдвидени въ бюджетитѣ, платитѣ на нѣкои кметове и сумата да си подѣлимъ! Азъ моля писачитѣ да явятъ съ кои кметове, кога и гдѣ, съмъ правилъ такива здѣлки и на кое длъжностно лице съмъ говорилъ за това?

Това е интересно да знае и правосъдието, къмъ което ще се обърна да искамъ удовлетворение.

Въ другъ брой спомѣватъ, че съмъ се уловилъ съ нѣкой затворници за 80 наполеона да имъ стана поръчителъ да ги пуснатъ и като съмъ взелъ на нѣкои отъ тѣхъ по 50—60 лева, съмъ ги изоставилъ! Това е подла лъжа, която самитѣ лица ще докажатъ и ще лепнатъ по една рачка по лицата на писачитѣ.

Писаното въ последния брой I отъ 7 того е тоже гнусна лъжа. Работата съ жителитѣ на с. Десевица не стои тѣй, както се иска на приятелитѣ отъ „Бдител“ да я прѣставятъ. Самитѣ тѣ — жителитѣ — ще ги избличатъ чрѣзъ печата въ недоброевѣстностъ и изопачаване на истината. Касателно до Гена и Мария Ив. Вачкови отъ с. Левски, заявявамъ, че азъ лично съ тѣхъ никакво условие не съмъ правилъ, отъ тѣхъ никакви пари за мито не съмъ вземалъ. Въ мое отсъствие, когато бѣхъ въ София, въ време на сесията, писаритѣ въ писалището ми сж правели условие и вземали пари. Когато се завърнахъ отъ София и се извѣстихъ за тази работа, казахъ на мъжътъ на Мария, че колкото пари останатъ, слѣдъ като се внесжг митата, ще ги приемемъ срѣщу възнаграждението. Дѣлото, което завѣдохъ не е оттеглено, като неправедно завѣдено, а защото Хр. Спратевъ, когото магнахъ отъ писалището си, съ цѣлъ да ми напакости, надумалъ и успѣлъ да убѣди Мария да оттегли искътъ си и да завѣдатъ дѣло срѣщу менъ за митата, които Гена и Мария сж дали на него и Б. Колевъ.

Нека да сждятъ читателитѣ, това машинация и коцкарство ли е?

Азъ имамъ да заявя на г-дата отъ „Бдител“, че това имъ поведение и дѣла ще ги изкаратъ на боклука.

Съ почитание:
Д-ръ Думановъ

ХРОНИКА.

— Градинско увеселение. На 6 т. м. Общ. Образователното Д-во „Съгласие“ даде въ градската градина градинско увеселение, за въ полза на градското читалище; при всичко че врѣмето не благоприятствуваше тѣй като прѣдъ обѣдъ вале дъждъ, все пакъ събраната сума отъ 426 л. се явява като ре-

зултатъ отъ голѣми грижи, които настоятелството на Д-вото положи за сподучливия изходъ на това забавление. Намъ е особено приятно да отбѣлжимъ имената на почитаемитѣ госпожици: Друмева, Камева, Табакова, Войникова, Петкова, Петрова, Георгиева, Даскалова и др., които сж биле винаги въ първитѣ редове по уредбата на подобни забавления.

Въ програмата, между лотарията имаше цѣние на хоръ, телефонъ и др.

Съ особено любопитство всѣкой бързаше да вложи написаната си картичка съ най-любопитно съдържание. Г-цитѣ раздвоятъ съ най-голъма точностъ и бързина доставляваха писмата. Особено шиканиране на нѣкои господа кавалери бѣ обстоятелството, че трѣбваше да заплатятъ голѣми такси за неизплатени писма пращани тѣмъ отъ най-хубавитѣ госпожици въ градината.

Боя съ конфети излезе доста забавителенъ, тѣй като шегитѣ и закачкитѣ бѣха безподобни по своята цикантностъ и забавителностъ.

Особено удоволствие правеше поднасянето букетчета отъ цвѣта отъ най-грациознитѣ госпожици които не милостиво скубеха и изпразнуваха по най-деликатенъ начинъ кеситѣ на услужливитѣ кавалери, съ неопрѣдѣленитѣ си цѣни. Не по малко ефектъ прѣставляваха всичкитѣ госпожици, които по грация и костюми, една на друга, значително си съперничиха и съ туй насищаха и най-капризнитѣ вкусове на г-да кавалеритѣ.

Прѣзъ всичкото врѣме свири музиката на 4 п. Плѣв. на Н. Ц. В. Прѣстолонас. Князь Търнов. полкъ, подъ дерижорството на капелмейстора г-нъ Дерликовъ.

— „Сайби вериръ телмялъ вермесъ“ — казва турската поговорка. Дойде ни това на умъ, когато прочетохме антрефилето въ последния брой на „Бдител“ съ което тъмно-свѣтлия нашъ *горгоръ-башия* се е расплѣнавилъ като нѣкой дъртъ циганинъ по адресъ на г. М. Карабелевъ, за гдѣто той билъ виновенъ, че министерството на Финанситѣ му било направило извѣстна отсрочка въ изплащането остатъка отъ наема за наетитѣ отъ последния държавни пасбища. И това било прѣстъпление! Трѣбвало е прочее, Почитаемото Министерство да уйдиса на овчия акълъ на *свѣтеца* — Бърдаровъ и да улови Карабелева за гушата, та че паритѣ, да не би да пропаднатъ икономисанитѣ по единъ разбойнически начинъ пари на баба *Кжля*! Добрѣ бе Киркоре, но трѣбва да знаешъ, че Почит. Министерство не гледа прѣзъ твойтѣ партизански очила. Ти ако си заслѣненъ отъ злота противъ г. Карабелева, Министерството нѣма да се поведе по акъла ти я.

Пустото му партизанство до кой халъ ги е докарало.

— Нежелателенъ инцидентъ. Завчера на 8 того въ тукашното шестокласно дѣвическо училище, се случилъ слѣдующия инцидентъ, който нетрѣбва да мине не забѣлзанъ: учителя по литература поискалъ отъ ученикитѣ на VI класъ да приготвятъ рефератъ за главнитѣ фактори на възпитанието, който щѣлъ да бѣде четенъ прѣдъ тѣхъ и ученикитѣ отъ V класъ. За написването на този рефератъ се наела ученичката Р. извѣстна между другаркитѣ си, като неблаговъспитана. По съдържанието си, този рефератъ можалъ да бѣде всичко друго, но не и произвѣдение да се чете прѣдъ ученички, защото и самъ учителя, до колкото ни е извѣстно, се възмутилъ и недопуст-

налъ четенето му. Слѣдъ излизането на учителя, съмишленницитѣ-ученички на авторката на реферата, започнали по единъ най-неприличенъ начинъ да ругаятъ учителя прѣподавателъ, като неизоставили нито религията, нито духовенството. Самата пкъ авторка на реферата, съ гордостъ заявила прѣдъ другаркитѣ си, че неискала да знае за нищо, защото, ако бѣдела внесена въ свѣта, ще имало нѣкой отъ учителитѣ да я защити.

Като обръщаме вниманието на г-на училищния инспекторъ и директора на училището върху този печаленъ фактъ, надѣваме се, че ще взематъ подобающитѣ мѣрки за наказанието на виновнитѣ по този случай ученички. Нека не се забравя още, че, ако така продължава възпитанието на дѣцата ни, нѣма да бѣде далечъ врѣмето, когато родителитѣ ще се видятъ принудени да сирѣтъ дѣцата си отъ училището.

— Стачка на касапитѣ. Кой е правъ и кой кривъ — дали касапитѣ или общинския свѣтъ — малко искаме, за сега, да знаемъ, а може би ще се повърнемъ по това, но въпроса ни е, че прокопсаното ни кметство на чѣло, съ най-обичния ни кметъ г. Табаковъ и до сега не е успѣло да турне, щогодѣ, край на тая касапска стачка, а стана 2—3 седмици какъ гражданетѣ се измъчватъ за мѣсо. Видѣли сме и другъ пкъ да ставатъ стачки отъ хлѣбари, касапи и пр. и при други кметове, но до това „*дередже*“ не е ставало да се измъчватъ гражданетѣ ни. Нѣка всички видятъ до колко сж способни нашитѣ управници въ градския ни свѣтъ, та не могатъ да намѣратъ, *щогодѣ изходенъ ижтъ*, и по скоро турнатъ край на тая стачка. Нѣкои зевзеци казватъ, че на Табаковъ и помощницитѣ му не имъ оставало врѣме да се занимаватъ съ такава „*дрѣвна работа*“ тѣй като сега е най-усилената работа, понеже ще има службаци да се назначаватъ, тѣй като изборитѣ приближавали. И твърдѣ е възможно да е така, а още повече, че г-нъ Табаковъ трѣбва да отговаря и чрѣзъ „Бдител“, за кравитѣ си и пр. и който не вѣрва нека чете въ последния брой на „Бдител“ — слѣдното: „По поводъ писаното въ „Плѣвенски Извѣстия“ за кравитѣ на Плѣвенския гражданинъ Т. Табаковъ; *последния ни моли да съобщимъ* (к. н.) на „свѣтлинаритѣ“ че той има много крави, отъ които на лозето си държи само една — млѣчната, а другитѣ — яловитѣ, държи въ градътъ, та не ходатъ на паша по забраненитѣ мѣста. „*Коментарий сж излизини*“.

— Интересно съпадение. Спорѣдъ *логическото* заключение на нашитѣ тъмни *свѣтила*, геройскитѣ подвизи се извършватъ въ с. *Мрътвица*. Така, вижда се, тъмничаритѣ по себе си правятъ и своитѣ заключения, та въ последния брой на пачаврата си казватъ, че ужъ приятеля ни г. Ев. Славовски, въ това село билъ заявилъ, че щѣлъ билъ да ги корени, секвестира и други такива нелепости, които само чокундуровата глава на очилатото добище е въ положение да роди. Не се безпокойте, г-да тъмничари, нѣма нужда никой отъ насъ да ви корени, защото вашитѣ мръсни дѣла сж ви веднажъ за винаги изкоренили и не ще бѣде далече деня, когато това сами ще го почувствувате, (впрочемъ, вий и сега го чувствувате) тѣй че нѣма нужда ние да ви коренимъ, нито пкъ има кой да ви вѣрва, че г. Славовски ще се зани-

мава съ васъ и ще говори такива глупости.

Съжаляваме, ако вие по примѣра на шефътъ си, който при *единъ геройски* подвигъ въ това село не напразно си е спечелилъ прозвището *Иоло — Мрътвишки герой* вѣрвате, че всѣкой, който посѣти това село излиза *герой*. Не, глупаво е заключението ви въ случая, защото това село не се посѣщава само отъ *закоренели пияници*, а се посѣщава и отъ свѣстни хора, които знаятъ дарата на устѣта си.

Разбрахте ли?

— *Расправятъ ни*, че тази седмица, по поводъ рекламата на честнейшия Т. Табаковъ въ едно антрефиле въ последния брой на „Бдител“ съ което оповѣстваше, че ималъ много *крави* биле дошли отъ разни мѣста търговци за крави, а исклучително за *ялови*. Оказало се, че дѣйствително нашия *Иоло* е ималъ около себе си доста *крави*, *повечето ялови*, една отъ които, *макаръ и по рождение да не е била ялова*, сѣтне била станала такава, пакъ е отговаряла на *цѣлѣта*. Почти повечето отъ *яловитѣ* крави биле на *ортацитѣ* му и за тѣхъ той нѣмалъ никакъвъ документъ за право-собственостъ, а ги своилъ *произволно*, съ едно фалшиво пълномощно отъ типътъ на онова съ което оплячкоса 10,000 лева отъ земледѣлската банка.

„На такава глава подобенъ брѣсначъ трѣбва“.

„Хората го не искатъ въ село“ той пита за попавата *кжца* казва народната поговорка. Това ни дойде на умъ, когато прочетохме едно антрефиле въ последния брой отъ пачаврата на нашитѣ тъмни *свѣтила*, въ което казватъ, че сме работили ужъ за едно споразумение съ тѣхъ за въ бѣдѣще!? Казвали сме го много пѣти и сега повтаряме, че намъ ни е особено приятно, че се падна случая да се отгървемъ; веднажъ за винаги, отъ бѣзподобния онзи мръсенъ гешестарски тъменъ букетъ, който за нещастие на града ни се е натрапилъ на чело на градскитѣ ни работи. За голѣмо наше щастие казваме, намъ ни много радва обстоятелството, гдѣто се отдѣлихме отъ Табаковъ и с-ие и свѣстѣта ни е вече спокойна, че поне за въ бѣдѣще нѣма да носимъ никаква морална отговорностъ прѣдъ съгражданетѣ си за извършенитѣ отъ честнитѣ ни управници въ продължение на година врѣме купъ непристойни гешестарства и зодуми. Съжаляваме гдѣто това не сме направили много по рано.

— На запитването въ последния брой на уличната пачавра „Бдител“, отправено къмъ приятеля ни Г-нъ Цоневъ, съ което се запитва истина ли той е повлиялъ и заставилъ кмета на Дисевишката селска община Герги Кржстевъ, да издаде удостоверение, че селото Дисевица е изорало отъ мѣрата си 7000 декара, съ което удостоверението Никола Върбеновъ си е послужилъ да попрѣчи на селенитѣ да отчуждатъ мѣрата на воденицата, която последния е купилъ отъ Бр. Вацови, отговаряме на писача на това антрефиле, че това отъ страната му е гнусна и подла шарлатания отъ която Г-нъ Цоневъ хаберъ нѣма и не иска даже да знае. Спорѣдъ насъ, избобрѣтателния шарлатаниятъ на всичко мѣрзеско и подло по добрѣ би направилъ, ако вмѣсто къмъ Г-нъ Цоневъ се бѣ обърналъ съ подобно запитване къмъ баща си, отъ когото ще получи най-положителенъ отговоръ. Отъ него той ще узнае, че въ присѣдствието негово и на

съгражданитѣ ни Г. г. Коста П. Дереконъ и Панталей П. Владовъ, Никола Г. Върбенонъ се е сѣрдилъ и каралъ съ Г-на Цонева, за гдѣто този послѣдния ужъ билъ помагалъ материално и улеснявалъ селенитѣ, по завѣденото отъ страната имъ дѣло за отчуждение мѣрата на воденицата на Върбенова за обществена селска полза. Естествено е прочее, че при такива отношения по между имъ, не е имало защо Г-нъ Цоневъ да застава кмета на Десевишката община да издава каквото и да е удостоверение въ ущърбъ на селенитѣ и въ полза на Върбенова. При тая обстановка на въпроса, не можемъ да намѣримъ думи въ порнографическия речникъ на Бърдаровъ, съ които да окачествимъ писача и подлия шарлатанинъ на въпросното антрефиле.

Когато пишехме настоящето, ни дойде на ума да отправимъ пкънне отъ своя страна едно запитване къмъ *честния* Бърдаровъ, защото той по рано се бѣ съгласилъ прѣдъ прѣдставителитѣ на селото да отиде заедно съ тѣхъ въ София и срѣщу *скромното възнаграждение* 200 лева да се моли въ надлѣжното министерство за по скорошното отчуждаване на въпросната мѣра, а когато му донесоха възнаграждението, той имъ отказа подъ прѣдлогъ, че *се сѣрдилъ приятелитѣ му*, а още сѣщата нощъ придруженъ отъ *известния миситинъ* *Ив. Генчевъ*, заминаха за София, заедно съ Н. Г. Върбенова да ходатайствуватъ въ негова полза? Сѣщо така питаемъ свѣтеца Бърдаровъ да ни отговори истина ли е, че за този си трудъ тѣ сѣ взели отъ Върбенова *едно възнаграждение* 50 или 100 наполеона? Съ какъвъ епитетъ трѣбва да окачествимъ постыката му въ случая?

— **Нареждането** библиотечни каталози по международната децимална класификация въ библиографията

за пръвъ пкън се усвоява въ Плъвенската град. библиотека. Въ идущитѣ си броеве ще запознаемъ читателитѣ си съ таблицитѣ на тази интересна и доста полезна система. За въставяние каталози въ нашата библиотека по децималната система, настоятелството на читалището сѣ е отнесло съ писмо до г. Министера на Народното просвѣщение и като му е изложило въ кратки черти плана за съставянето каталозитѣ на библиотеката молило го е да отпусне една помощъ за почнатото отъ настоятелството полезно дѣло, съ която помощъ, ще се набавятъ нужнитѣ машини за новитѣ каталози и нужнитѣ книги които класификацията при нареждането каталозитѣ ще изтъкне. Г-на министера който не престава да се интересува най-добъръ отъ библиотечното дѣло въ България, е погледналъ много добъръ на почнатото въ нашата библиотека дѣло и по този случай е отпусналъ 500 лева.

Ний посетихме библиотеката и г-нъ библиотекаря съ необикновена любовностъ и готовностъ ни обѣни плана на тая научна каталогизация, която ако се усъщести, ще имаме единъ отъ най-дѣлнитѣ библиотечни каталози въ нашето библиотечно дѣло.

Ние видѣхме фишитѣ които се работятъ. Видѣхме кутийтѣ които ни направиха впечатление по изработката си, още повече, че сѣ работени въ Плъвенъ. За забѣлзване и за похвала е новиятъ начинъ за записване книгитѣ въ библиотечния инвентаръ, а сѣщо прави впечатление новиятъ метрически индексъ за нареждане книгитѣ въ шкафовѣ.

Ний поздравяваме г-на библиотекаря, който познаваме отдавна и той е единъ отъ най-голѣмитѣ виновници за урѣждане на нашата градска библиотека, която стои първа между другитѣ.

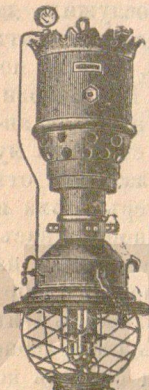
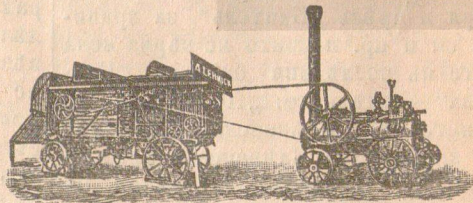
Немогатъ да се нахвалятъ *нашиятъ градски свѣтъници*, че въ града ни пристигналъ Г. Карагѣзовъ, началникъ отделение въ министерството на вътрѣшнитѣ работи, който щѣлъ да ревизира градската каса, та слѣдъ това *честнитѣ ни градски нагрѣшници* щѣли биле да излъзатъ чисти като ангели! До колкото познаваме Г. Карагѣзова, не се съмняваме, че той ще се постави на висотата на своето положение, като честенъ и безукоризненъ държавенъ служителъ, обаче, до колкото можахме да разберемъ, подобно нѣщо нѣма. Дѣйствиелно прѣди нѣколко дена г-нъ Карагѣзовъ е дохождалъ въ града ни, нѣ свършено за други работи и слѣдъ това се е завърналъ обратно за София. Желателно е, спорѣдъ насъ, да се произведе една ревизия на общинската каса, та ще видимъ къдѣ ще останатъ хвалбитѣ на нашитѣ *честни управници*. При ревизията, не е злѣ ако се привикатъ кредиторитѣ на общината и се по-распитагъ, какъ имъ е платила общината и дали всѣкой, който е далъ разписка за известна сума, е получилъ напълно сумата спорѣдъ разписката, или, посредствомъ *миситина*—*известния* *Ив. Генчевъ*, му е платено на половина или три четвърти отъ сумата, а остатъка сѣ отишле въ бездѣлнитѣ джобове на прокопсания кметъ и миситина му? Желателно е тукъ да се по-развалатъ *плановѣтъ на свѣтъликаритѣ*.

— **Пишатъ ни** отъ с. Трънчовица, Никополско, че свещеника имъ Стаиславъ Петровъ, католикъ отъ с. Орешъ, за да състави партия и да създаде партизани на прогресивно-либералитѣ, си служилъ съ много не честни срѣдства, като по единъ хамалски начинъ и то прѣзъ църква, слѣдъ Богослужение, е обиждалъ и клѣветилъ най-видния и състоятеленъ народо-либералъ Валантинъ

Маряновъ, съ когото е цѣлото село, явяваме на тоя свещеникъ цанковистъ, да се помири съ положението си и да си глѣда църквата, а не да се занимава съ партизанство, защото, ако нанечатемъ изцѣло писмото, ще се погледа и той що за человекъ е, — а съмншенника и шефъ на народо-либералната партия въ с. Трънчовица, свѣтъвамъ да заведе углавни дѣла за обида и клѣвета противъ този нехрани майковецъ, който като търтей се е впилъ въ гърбовѣтъ на бѣднитѣ селяни, нима не е доволенъ, че всичкитѣ селяни се трудатъ за него, които отъ всичкия си доходъ му даватъ на 10 едно, ами на кой законъ се основава та кара селото да плаща заплатата на неговия фатонджия когото за кефа си държи, че най-послѣ, не е ли доволенъ гдѣто селянитѣ безплатно му работатъ 20 декара лозе а той му взема дохода; по нататкъ въ писмото на дописника ни се казва, че болшинството въ селото именно народо-либералитѣ сѣ приятелитѣ на В. Марянова сѣ подали заявление на папата въ Римъ на когото сѣ се оплакали отъ свещеника, като сѣ искали неговото смѣняване, на това ще имъ отговоримъ, че много лесно самъ свещеника ще напустне; нѣговата поддръжка е отъ селото и отъ сега се почва прѣбиране на хранитѣ, отъ които му даватъ на 10 едно, не му давайте, па нека му дадатъ неговитѣ прогресисти, ала Андрейчето, щомъ не е доволенъ отъ хората, тѣ пкън дващъ отъ него. При това явяваме на доменчето, че ако не се помири съ положението си, ще раскриемъ една мръсна афера по неговия личенъ животъ и тогава не ще да му е мѣстото въ църквата а въ дракколника, за сега само толкова, а щомъ проучимъ по добъръ работата му, ще се повърнемъ.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ

НА З. К. МАВРУДИЕВЪ Г. ПЛЪВЕНЪ.

Най добри, здрави и солидни прѣскачки за лозя, млѣкарски уреди, мъркучи, резервни части, рафия, синъ камъкъ, ножчета и ножици отъ Кунде и Солингенъ и пр. се намѣрватъ съ износна цѣна за продавъ. Галантерия, икони, ламби, сапуни и парфюми, шапки отъ българския търговски музей, чай Перловъ и Кузнецовъ, самовари и разни други руски артикули. Градински и земледѣлчески семена. Между многото прѣдставителства има и онова на Бр. Бояджиеви & Шпетеръ въ Будапеща къдѣто изпълнява разни поръчки. Музея доставява всички артикули отъ странство и България. При това извѣстявамъ, че въ образцовата ми грънчарска работилница се приематъ всѣкакви поръчки за изработване, а сѣщо така се приематъ ученици за изучаването на грънчарството. Ламба безъ фитилъ и цилиндъръ свѣти съ 250, 500, 1000 и 1500 свѣщи съ обикновенъ газъ и съ голѣма икономия.

Съ почитание:

З. К. Маврудиевъ

Печатница „НАДЕЖДА“

НА

КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ

ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ

(ул. Александр. № 649, до аптеката на Фр. Хораченъ.)

Извѣстява за знание на всички г. г. вуждающи се, че всѣкога се намиратъ разни *тефтери*, *училищни бюджети*, *удостоверения*, *свидѣтелства*, *изломощни*, *продавателни актове*, *записи за храна и пари*, *расписки за оправдателни документи*, *шапки за дѣла*, *списъци за оправдателни документи*, и пр. пр.

Така сѣщо се намиратъ и всички канцеларски потребности, като: *разни качества книги*, *иликове*, *пера отъ голѣмъ изборъ*, *мастила разни цѣттове*, *мастилници*, *перодръжки*, *линий*, *шопивателни книги*, *ирѣси*, *шнуръ*, *червенъ воскъ* и пр. пр.

Ученически потрѣби, музикални инструменти и тѣхнитѣ принадаѣжности въ голѣмъ изборъ.

Продажбата се извършва ежедневно съ най-умѣрени цѣни.

Интересующитѣ се молимъ да направятъ опитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички поръчки: *визитъ картички*, *годѣжни и свадбени карти*—*билети*, *скрѣбни извѣстия*, *покани*, *обявления (афиши)* *въснѣнъвъ видѣ* *търговски*, *канцеларски пливове* и *бланки*, *въдомости*, *разписки*, *невитанции*, *възвания*, *брошури* *разни съчинения*, *въстници*, *списания* и пр. пр.

ШРИФТЪ СЪВЪРШЕНО
НОВЪ И МОДЕРЕНЪ

Работа чиста и бърза.

ЦѣНИ ДО НЕИМОВЪРНОСТЪ
НАМАЛЕНИ